

Een tijdje terug zat ik gezellig over vogels te kletsen met een krasse oude baas op een bovenhuis in Den Haag. Mijn gastheer was vrijwel zijn leven lang bezig geweest in de Haagse Vogeltuin en onwillekeurig kwam het gesprek op andere Haagse vogelaars met wie ik ooit contact had gehad. In de eerste plaats de man die ons, drie Noordwijkers, opleidde als controleur Vogelwet.

Een winter lang gingen we bij hem op les, voor we officieel werden beëdigd. Natuurlijk kende hij die man en hoewel nog ouder dan hijzelf, had hij er nog vrijwel dagelijks telefonisch contact mee. Hij zou zeker de groeten overbrengen. En natuurlijk Henk van Dongen, de man die de stoot gaf tot de oprichting van een vogelwerkgroep in Noordwijk. Wat terug kijken op de beginjaren van onze natuurvereniging is best aardig.

Dat was de tijd dat we stelselmatig en met veel enthousiasme de duinen ten noorden van het dorp op vogels onderzochten. En daar in het zogenaamde Vrije Vlak nog een drietal paren grauwe klauwieren broedend vonden. Vogels die al tientallen jaren niet meer in onze omgeving zijn te vinden. Het was dan ook verrassend te horen dat dit jaar een paartje op het Haasveld in de duinen van de Amsterdamse Waterleiding heeft gebroed en met succes twee jongen heeft grootgebracht. Er wordt wel gezegd dat de vogels indertijd uit de duinen zijn verdwenen vanwege het ontbreken van voldoende voor hen geschikt voedsel.

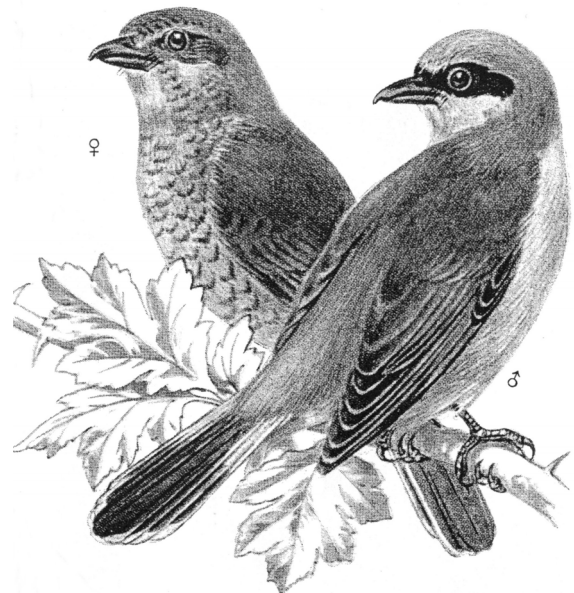
Dat zijn vooral grote insecten, waaronder kevers. Als jongens maakten we mee dat het duin vol zat met wat wij Meikevers noemden (waarschijnlijk waren het Junikevers). We namen er soms een paar mee om in een glazen bak te houden en voerden ze met 'torrenkruid', geel en echt walstro. Met het vrijwel verdwijnen van deze kevers raakten we ook

de klauwieren kwijt. Het Haasveld in de AW-duinen wordt nu beweide met vee en dat trekt mestkevers aan.

Het zou kunnen zijn dat de klauwieren op deze wijze voldoende voedsel voor hun jongen hebben kunnen vinden.

In het begin van de vorige eeuw zaten de klauwieren nog in het Hoogwakersbosje. De eerste bijdrage van Jan Verwey voor het blad de Levende Natuur, ging over de klauwieren in dit bosje. Als jongen van een jaar of vijftien hield hij een dagboek bij over de gedragingen van de vogels. Er was sprake van ten minste 2 broedgevallen in het jaar dat hij het dagboek bijhield. Uit zijn dagboek blijkt dat de vogels kevers, muizen, kikkers, vlinders, bijen en een enkele kleine vogel als prooi aan hun jongen voerden.

Hij kon dit goed bekijken omdat de vogels de

GRAUWE KLAUWIER

gewoonte hebben een voedselvoorraadje aan te leggen door gevangen prooien op een duindoorn te prikken. Hij besluit zijn bijdrage in De Levende Natuur als volgt:

Zaterdag 18 juli: De klauwier heeft twee kneuvleugels opgeprikt en veel junikevers gegeten.
Zondag 19 juli: Niets.

Maandag 20 juli: De klauwier heeft veel junikevers gegeten.

Zondag 26 juli: De klauwier heeft een kneu gegeten.

Maandag 27 juli: Vind 2 kikkertjes opgeprikt door doortrekkende klauwieren.

Als jongen van vijftien jaar kon ik me vanzelfsprekend niet meten aan Jan Verwey, maar met die kevers zat ik kennelijk wel goed.

W. Andelaar.